

РЕШЕНИЕ

№ 11540

гр. София, 10.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 17.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **1450** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. Закона за министерството на вътрешните работи.

Образувано е по жалба от адвокат – пълномощник на С. Н. В., против издадената от „в.п.д началник“ на 03 Районно управление, при Столична дирекция на вътрешните работи - МВР ЗАПОВЕД № 227з-45/11.01.2024 г., с която на жалбоподателя – старши инспектор, началник на Група „Оперативна дежурна част“ в същото управление е наложено дисциплинарно наказание „порицание“, за срок от шест месеца.

Оспорващият лично и с подкрепата на адвокат М. В.: поддържа жалбата; ангажира неналични в административната преписка писмени доказателства, представени впоследствие от ответника, както и показания на свидетеля С. К. К.; заявява претенция за възстановяване на разноски за адвокатско възнаграждение; представена е подробна писмена защита.

Ответникът, посредством юрисконсулт: оспорва жалбата; представя писмени бележки и желае юрисконсултско възнаграждение, като възразява за прекомерност на адвокатското; представил е писмена защита.

Доказателствата, приобщени по делото без оспорване дават основание на Съда да приеме следното, по същество.

От съдържанието на Заповед № 227-45/11.01.2024 г. (л. 20 от делото) Съдът успява да разбере и подреди в хронологичен ред и логическа последователност следните факти, неоспорени от страна на жалбоподателя, а именно: за времето от 08. 30 ч. на

26.06.2023 г., до 08.30 ч. на 27.06.2023 г. в ОДЧ при ОЗ РУ - СДВР служебните си задължения изпълнявали старши инспектор С. Н. В. (оперативен дежурен), мл. експерт С. К. К. (младши оперативен дежурен) и мл. експерт О. Г. П. (младши оперативен дежурен); на 27.06.2023 г. в 07. 10 ч. се е явил Л. Л. Г., който заявил пред дежурния по прием на граждани младши оперативен дежурен – св. С. К. К., че на същата дата, около 06 часа съседът му П. А. Т., го заплашил с убийство и стрелял срещу него с оръжие. Според дисциплинарнонаказващия орган „за заявеното от Л. В. не е докладвано на ръководството на ОЗ РУ - СДВР по установения ред, поради което образуването на Досъдебно производство № 1015/23 г., по описа на ОЗ РУ – СДВР (пр. пр. № 27447/23 г.) е станало в края на работния ден на 27.06.2023 г.“. Въз основа на тази констатация в заповедта са описани последващите действия (бездействие) от страна на дежурните полицейски служители, като в тази връзка са коментирани дадените от тях писмени сведения, които също са включени в доказателствения материал, послужил на началника на ОЗ РУ – СДВР да приеме за доказана фактичката обстановка, която е изложил. Така, в сведението си младши оперативният дежурен С. К. К. е записал, че: на 27.06.2023 г., около 07, 20 часа докладвал устно на дежурния С. В. за твърденията на Л. В., сочещи на извършено престъпление от общ характер, но „след като не получил указания попитал В., дали да приеме материалите за сведение и същата му отговорила „вземай го“; около 08. 30 часа К. отново „се качил в ОДЧ“ и понеже В., и новозастъпващият дежурен Д. В. „били на доклад при началника на РУ оставил на клавиатурата, на мястото на оперативния дежурен“ две преписки, вкл. тази за заявеното от Л. В. твърдение за закана с убийство, „след което си тръгнал, без да изчака В. и без да докладваподробно...“. Новозастъпилият оперативен дежурен – Д. И. В. твърди от своя страна, че на процесната дата С. В. или други не му предали за постъпила жалба, за закана с убийство. От своя страна жалбоподателят по делото – С. В. заявила писмено по време на дисциплинарното производство, че: докладвала на началника на РУ за намиращо се в чакалнята лице, което заявило за стрелба „в района, в който живее“; след доклада (нейният и на новият дежурен) пред началника на РУ тя слязла в дежурната част, къде зад пулта вече седял Д. В. и видяла поставени върху книгата за сигнали две преписки, но на въпроса ѝ за тези преписки В. не отговорил. В крайна сметка дисциплинарнонаказващият орган се е ангажирал да посочи в Заповед № 227з-45/11.01.2024 г., че:

- „приема за безспорно установено и доказано от дисциплинарно-разследващия орган, че старши инспектор С. Н. В. е извършила вмененото и нарушение, като след заявената в 07.10 ч. на 27.06.2023 г. от Л. В. стрелба по него от негов съсед не е осъществила контрол над дейността на мл. експерт С. К., който е приел заявителския материал, поради което не е образувано своевременно досъдебно производство и не е уведомила приемащия от нея дежурството инсп. Д. В. за горесцитирания случай“;

- „с поведението си старши инспектор С. Н. не е осъществила контрол над дейността на мл. експерт С. К., който е приел заявителския материал, а си е тръгнала и не се е запознала в пълен обем с информацията, касаеща казуса, възникнал по време на нейното дежурство и не е уведомяла приемащия инсп. Д. В. за горесцитирания случай - нарушение на чл. 19, ал. 2 (“Сдаващия дежурството подробно запознава приемащия с оперативната обстановка, изпълнените и предстоящите за изпълнение задачи, служебните документи, състоянието на вътрешния ред и свада

имуществото на звеното за оперативно дежурство, съгласно заведен в деловодството опис.) от Инstrukция 8121з-303/2021 г. на министъра на вътрешните работи, което се квалифицира като нарушение, по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР - .. неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконов нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители“, съставомерно по чл. 200, ал.1, т.11 от ЗМВР „неизпълнение на служебни задължения или на заповеди и разпореждания на министъра на вътрешните работи, заместник министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители“ за което се предвижда налагане на дисциплинарно наказание „ПОРИЦАНИЕ“. Следва да бъде пояснено, че цитираният в диспозитива на дисциплинарното обвинение текст на чл. 19, ал. 2 от „Инstrukция 8121з-303/2021 г. на министъра на вътрешните работи“ всъщност е текст от министерска Заповед № 8121з-303/17.03.2021 г. (л. 174 от делото), която със същия текст е посочена на стр. 2 от оспорената заповед (л. 21 от делото), именно като Заповед № 8121з-303/17.03.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема, че жалбата е процесуално допустима и основателна.

Предвид описаните факти и обстоятелства, доказателствата и възраженията на жалбоподателя Съдът дължи да отговори на въпросите: доказва ли ответникът виновно извършване от страна на С. В. - началник на Група „ОДЧ“, при 03 РУ вмененото ѝ нарушаване на служебната дисциплина; материално и процесуално законосъобразно ли е ангажираната дисциплинарната отговорност.

От доказателствата (писмени и гласни – показанията на св. С. К.) Съдът приема за безспорно, че: на въпросната дата гражданинът Л. В. се явил в районното управление, където бил посрещнат от С. К., като помощник – оперативен дежурен и заявил твърдения за извършено престъпление от общ характер; помощник – оперативният дежурен докладвал устно на жалбоподателя С. В., която обаче, заета с действия за „предаване“ дежурството на колегата си Д. В. не се погрижила т. нар. „заявителски материал“ да бъде своевременно и надлежно докладван, като отговорността за това била нейна, понеже посещението на Л. В. в районното управление е по време, когато все още тя е изпълнявала задълженията на дежурен в ОДЧ.

Видовете дисциплинарни нарушения, представляващи нарушения на служебната дисциплина са дефинирани с разпоредбата на чл. 194, ал. 2 ЗМВР. На жалбоподателя е вменено извършването на дисциплинарно нарушение по чл. 194, ал. 2, т. 1 ЗМВР („неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконов нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители“), което нарушение е уточнено като: А/ „неосъществен контрол над дейността на мл. експерт С. К., който е приел заявителския материал, а си е тръгнала и не се е запознала в пълен обем с информацията, касаеща казуса, възникнал по време на нейното дежурство и (Б/) не е уведомила приемащия инсп. Д. В. за горесцитирания случай - нарушение на чл. 19, ал. 2 от Инstrukция 8121з-303/2021 г. на министъра на вътрешните работи“. По отношение дисциплинарното обвинение за „неосъществен контрол“ Съдът не открива в съдържанието на Заповед № 227з-45/11.01.2024 г. конкретизиране в смисъл, за какво неизпълнение по чл. 194, ал. 2, т. 1 ЗМВР се касае, т.е.. – коя разпоредба на ЗМВР или на подзаконов нормативен акт, на министерска

заповед и пр. е нарушила В., като „си е тръгнала и не се е запознала в пълен обем с информацията, касаеща казуса“, респ. – не осъществила „контрол над дейността на мл. експерт С. К.“. Поради това дисциплинарното обвинение в тази част е процесуално незаконосъобразно.

Разпоредбата на чл. 210, ал. 1 ЗМВР установява задължителното съдържание на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание (посочване на: извършителя; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено). Тези изисквания за форма на заповедта (аргумент и от общите разпоредби на чл. 59, ал. 1, ал. 2 АПК) представляват и процесуални изисквания към начина на провеждане на дисциплинарното производство. Съдът приема, че дисциплинарното обвинение по пункт „Б“ за извършено дисциплинарно нарушение, по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 1 ЗМВР, вр. чл. 19, ал. 2 от Заповед № 8121з-303/17.03.2021 г. не е доказано по несъмнен начин. Каза се, че обвинението по пункт „Б“ е за неуведомяване „на приемащия инсп. Д. В. за горечитирания случай“ и това неуведомяване (бездействие) е квалифицирано като нарушение на чл. 19, ал. 2 от Заповед № 8121з-303/17.03.2021 г. Според разпоредбата на чл. 19, ал. 2 (л. 178 от делото) „сдаващият дежурството подробно запознава приемащия с оперативната обстановка, изпълнените и предстоящите за изпълнение задачи, служебните документи, състоянието на вътрешния ред и сдава имуществото на звеното за оперативно дежурство, съгласно заведен в деловодството опис. Смяната се отразява в „Дневник за сдаване и приемане на дежурството“. Съдът приема, че в тази част дисциплинарното обвинение срещу С. В. не се доказва по несъмнен и безспорен начин, предвид събраните по време на дисциплинарната проверка доказателства, обобщени в изготвената от комисия Справка, рег. № 227р-25944/16.11.2023 г. (л. 127 от делото). От съдържанието на справката се установява, че Комисията е констатирала неправомерно бездействие също и от страна на помощник-дежурния С. К., и от новозастъпилния дежурен Д. И. В., като са на лице разминавания между техните защитни тези и защитната теза на В., отразени в писмените им обяснения за случая. В оспорваната Заповед № 227з-45/11.01.2024 г. дисциплинарнонаказващият орган не е изпълнил задължението си по чл. 210, ал. 1 ЗМВР да изложи мотиви, относно конкретните доказателства, които е възприел и въз основа на които е преценил да е извършено дисциплинарното нарушение. Вместо това е възпроизвел текстове от Справка, рег. № 227р-25944/16.11.2023 г., без да е заявено ясно ангажиране за това, защо е прието В. да не е изпълнила задълженията си по чл. 19, ал. 2 от Заповед № 8121з-303/17.03.2021 г., наименована „инструкция“ и кои точно задължения не е изпълнила. От мотивите, изложени в оспорваната Заповед № 227з-45/11.01.2024 г. не става ясно, с оглед разпоредбата на чл. 19, ал. 2, изр. първо: защо ответникът е приел, че наистина „сдаващият дежурството“ не е запознал „подробно приемащия с оперативната обстановка, изпълнените и предстоящите за изпълнение задачи, служебните документи“, след като В. е твърдяла да е сторила това устно, както в стаята на ОДЧ, в присъствието на началника на 03 РУ, така и по време на изслушването от същия началник по - късно. Според Съда обясненията на „замесените“ полицейски служители сочат, че т. нар. „преписка по заявителския материал“ не е била надлежно оформена, преди В. да предаде дежурството си на Д. В.. Мотиви в тази връзка не са изложени от ответника в обжалваната заповед. Непълнотата на изложените мотиви, досежно доказателствата, които да установяват

по безспорен начин извършване от С. В. на вмененото ѝ дисциплинарно нарушение означава неизпълнение от страна на наказващия административен орган, на императивните изисквания на чл. 210, ал. 1 ЗМВР, вр. чл. 59, ал. 1 АПК.

В заключение, предвид изложените мотиви, издадената за началник на 03 РУ – СДВР Заповед № 227з-45/11.01.2024 г. представлява процесуално незаконосъобразен индивидуален административен акт и подлежи на отмяна.

Този изход на спора определя като основателна (чл. 143, ал. 1 АПК) претенцията на жалбоподателя за възстановяване разносните му държавна такса и за адвокатско възнаграждение, в размер на общо 1 010 лева. Възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение е неоснователно, предвид чл. 8, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет, с оглед фактическата и правна сложност на делото, и реално осъществяната от адвоката защита.

Водим от изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 143, ал. 1 АПК, чл. 211, изр. трето ЗМВР, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата от С. Н. В. – ЕГН: [ЕГН] издадената от „в.п.д началник“ на 03 Районно управление, при Столична дирекция на вътрешните работи - МВР ЗАПОВЕД № 227з-45/11.01.2024 г., с която на жалбоподателя – старши инспектор, началник на Група „Оперативна дежурна част“ в същото управление е наложено дисциплинарно наказание „порицание“, за срок от шест месеца.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ-МВР да възстанови на С. Н. В. – ЕГН: [ЕГН] разносните за държавна такса и за адвокатско възнаграждение, в размер на 1 010 лв. (хиляда и десет лева).

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: